

SĂ PĂSTRĂM BOGĂȚIA PRIN MILOSTENIE

- *Duminica a 22-a după Rusalii, Bogatul nemilostiv și săracul Lazăr - „Fericiți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia; Fericiți cei flămânzi și însetați de dreptate, că aceia se vor sătura...”*

Bogatul se chinuia în iad nu pentru că ar fi fost bogat, nu din cauza bogăției lui, iar Lazăr se desfăta în rai nu pentru că fusese sărac. Bogăția în afară de măsură, cu orice titlu și prin orice mijloc ar fi fost câștigată, are întotdeauna în ea un izvor de nedreptate și neomenie. Soluția Sfinților Părinți este distribuirea bogăției prin milostenie. Bogatul a ajuns în iad pentru nesimțirea lui. Cea dintâi patimă a lui era nesimțirea și o lipsă de dragoste care nu are pereche. Căci nu este totuna dacă cineva, fiind lipsit, nu ajută pe altul lipsit, sau dacă cineva, trăind în toată desfătarea, fără grijă, lasă pe alții să se istovească de foame. Bogatul a ajuns în iad pentru că n-a știut ce este iubirea față de aproapele, n-a știut ce este mila; pentru împietrirea inimii lui, pentru indiferența sa. Chiar dacă bogatul nu era în mod direct responsabil de soarta săracului și nu avea vreo vină pentru sărăcia acestuia, totuși îl cunoștea și știa că trăiește în foame, fără adăpost și că era bolnav. Nu era responsabil formal. Dar ca om, ca frate, era responsabil. Avea mijloacele cu care să-i schimbe soarta sau cel puțin să i-o amelioreze. Iar ca om, avea datoria să o facă. Dar el a fost mândru, arogant, disprețuind pe Lazăr și pe alții aflați în situația lui. A fost pedepsit pentru că fusese lipsit de milă. Mila este virtute și trăsătură fundamentală a vieții creștine și a creștinului pentru că nu ești creștin decât când ești milostiv. Nemilostivirea se

pedepsește pentru că este un păcat față de porunca lui Dumnezeu și un păcat față de datoria pe care tu o ai față de semenul tău, față de oameni. Se știe că mila are două sensuri: este sentiment, pe de o parte, și act sau faptuire, pe de altă parte. Sentimentul este exprimat prin expresia „mi-e milă de cineva” sau „mi se face milă de cineva”, în timp ce actul este „a face milă cu cineva”. Acest fapt pune conștiinței noastre o problemă, și anume să nu rămânem doar la aspectul sentimental al milei, ci să ne străduim ca sentimentul să-l transformăm în act. Mila este fructul iubirii, iar iubirea este faptuire. Dumnezeu ne cheamă la iubire și vrea ca noi să iubim, pentru că numai iubirea ne fericește, ne mulțumește, ne împlinește. Să nu fim deci indiferenți față de „cei ca Lazăr” din jurul nostru. Să avem milă și iubire făptuitoare. Să nu lăsăm ca mila noastră să treacă cu indiferență pe lângă ei, deoarece iubirea este responsabilitatea supremă pentru altul. Când iubești cu adevărat, te simți responsabil față de cel și cei pe care-i iubești. Făcând binele din iubire, vom aduce mângâiere celor mai triști ca noi și vom face dovada că am înțeles faptul că atâta valorăm ca oameni, câtă bucurie facem în jurul nostru. Fapta de milostenie ne ajută să avem părtaşie de lumină și să-L cunoaștem pe Dumnezeu ca lumină. Amin.

SFINȚII ARHANGHELI MIHAIL ȘI GAVRIIL

Sfinții Arhanghelii sunt așezați de Dumnezeu peste cetele îngeresti, având misiunea cea mai înaltă, împlinind voia Lui Dumnezeu pe pământ și să ajute oamenilor la împlinirea poruncile Lui. Ei au fost creați de Dumnezeu mai înainte de om și de lumea văzută, dar nu prin cuvânt, ci numai cât a gândit, Dumnezeu i-a și creat. Despre îngeri, Biserica ne învață că ei sunt „*duhuri slujitoare*” (Evrei, 1, 14), adică ființe fără de trupuri, slugi credincioase lui Dumnezeu și totodată prieteni și ocrotitori ai noștri, puși de Dumnezeu, pe drumul anevoios de la leagăn, la patria cerească, la „Cerul și pământul nou”, ce vor să fie. Cetele îngeresti sunt împărțite în trei ierarhii. Ierarhia cea mai de sus, aproape de Preasfânta Treime, este formată din Serafimi, Heruvimi și Tronuri. Ei stau în jurul tronului lui Dumnezeu înconjurați în văpaie de foc și fac cunoscută voia Lui îngerilor de mai jos. Ierarhia din mijloc este formată din Domnii, Puteri și Stăpânii. Ei domnesc peste îngerii de mai jos și stăpânesc puterile iadului și întreg Universul. Ierarhia cea mai de jos este formată din Începătorii, Arhanghelii și Îngeri. Aceștia sunt cei mai aproape de oameni, cărora le fac cunoscută voia lui Dumnezeu și-i ajută să scape de cursele și atacurile îngerilor răi, adică de ispitele și amăgirile diavolilor. Sfinții Arhangheli sunt în număr de șapte și anume: Mihail, Gavriil, Rafail, Uriil, Salatiil, Gudiil și Varahiil. Dintre toți aceștia, cei mai cunoscuți sunt Arhanghelii Mihail și Gavriil. Arhanghelul Mihail este numit „puterea Lui Dumnezeu” și are slujba de a păzi legea Lui Dumnezeu și de a birui puterea vrășmașilor. Sfântul Arhanghel Gavriil este realizatorul unor porunci dumnezeiești de mare importanță pentru sufletele noastre. Lui i s-a încredințat vestea coplășitoare pentru îngeri și mai ales pentru oameni: întruparea lui Dumnezeu. El este interpretul către Dumnezeu al rugăciunilor Sfinților Părinți ai Maicii Domnului, Ioachim și Ana, se mai arată și preotului Zaharia și soției sale Elisabeta, întărindu-le nădejdea că vor avea ca urmaș pe Sfântul Ioan Botezătorul. Îngerul Gavriil este numit „bărbat-Dumnezeu” și aduce bunele vestiri de bucurie. El se prezintă Sfintei Fecioare Maria, ca sol al Dumnezeirii, aducându-i vestea nașterii lui Mesia. El este mesagerul păcii în lume și al binevoirii între toți oamenii și poartă un crin în mână. Sfinții Arhangheli sunt cei dintâi mijlocitori între Dumnezeu și oameni, sunt păzitorii noștri, ai familiilor creștine, ai mamelor, văduvelor și orfanilor. Să ne străduim să trăim o viață cinstită, pentru a fi a aproape de îngeri, iar la judecată, ca martorii faptelor noastre, să ne ajute la mântuirea noastră. Biserica ne îndeamnă să cinstim îngerii buni precum cinstim și sfinții, să le ascultăm șoptele, să-i chemam în ajutor și să rugăm fiecare pe Dumnezeu, să ne dea „*inger de pace, credincios, îndreptător, păzitor sufletelor și trupurilor noastre*”.

Sfântul Ierarh Nectarie de la Eghina - 9 noiembrie

Sfântul Ierarh Nectarie de la Eghina este unul din cei mai iubiți și căutați sfinți din Grecia de astăzi. S-a născut la 1 octombrie 1846, în orașelul Silivria de pe teritoriul Turciei. La botez, a primit numele de Anastasie, fiind al treilea copil din cei șapte pe care i-au avut părinții săi, Demos și Maria Kefalas. Primii ani de școală i-a făcut în orașelul natal, dovedindu-se un copil inteligent și dornic de învățătură, foarte atras de biserică și sfintele slujbe. La vârsta de 14 ani, pleacă la Constantinopol, unde ucenicește în magazinul unui negustor, ducând o viață plină de privațiuni materiale, dar și de mângâiere duhovnicească. La vârsta de 20 ani, Sfântul Nectarie se retrage în insula Hios, ca învățător, timp de șapte ani educând micii săi elevi în lumina iubirii de neam și credință. În 1873, este primit ca frate la Mănăstirea „Nea Moni”, primind în 1877, când este hirotonit diacon, numele de Nectarie. În 1881, părintele Nectarie se întoarce la mănăstire cu diploma de bacalaureat, absolvind apoi și Facultatea de Teologie din Atena, în 1886, cu binecuvântarea și ajutorul Patriarhului Sofronie al Alexandriei, fiind apoi hirotonit preot și

arhimandrit. În 1889, Părintele Nectarie va fi hirotonit episcop, având funcția de consilier patriarhal și slujitor al altarului bisericii „Sf. Nicolae” din Cairo (Egipt), unde dobândește bogate roade atât în plan pastoral, cât și administrativ. În 1890, este angajat ca preot predicator al Mitropoliei de Evia. În 1893 autoritățile bisericești îi încredințează conducerea Seminarului Teologic „Rizareion” din Atena, unde a schimbat profund concepția profesorilor despre modul în care trebuie educați elevii teologi. Ca un bun păstor, îi învăța pe toți să își raporteze faptele și inițiativele la Mântuitorul Hristos. Puterea exemplului personal, blândețea și viața sa sfântă au dus la schimbarea inimilor tuturor, elevi și profesori deopotrivă. Pensionat în 1908 din învățământ, Sfântul Nectarie se retrage în insula Eghina, urmându-și fiicele duhovnicești care, încă din 1904, primiseră binecuvântarea duhovnicului pentru a reînființa aici o mănăstire cu hramul „Sf. Treime”. Părintele a participat cu tot sufletul la acest nou început al vieții lui, dar și al obștii nou înființate. Păstorind cu dragoste turma cea cuvântătoare din întreaga insulă, timp de 12 ani, fiind iubit de toți cei care l-au cunoscut, Sfântul Nectarie a trecut la cele veșnice la 8 noiembrie 1920, fiind plâns de mulțime mare de călugări și credincioși. Cuviosul a fost canonizat de Patriarhia Ecumenică de la Constantinopol, în data de 20 aprilie 1961.

Pe cel născut în Silivria și ocrotitorul Eghinei, pe cel ce s-a arătat în vremurile din urmă prieten adevărat al virtuții, pre Sfântul Ierarh Nectarie să-l cinștim cei credincioși ca pe un dumnezeiesc slujitor al lui Hristos, că izvorăște bogate vindecări celor ce strigă cu evlavie: Slavă lui Hristos, Celui care te-a slăvit! Slavă Celui ce minunat te-a arătat! Slavă Celui care lucrează prin tine tuturor tămăduiri!

Troparul Sfântului Nectarie

PROGRAM LITURGIC

ZIUA	ORA	SLUJBE / ACTIVITĂȚI
Miercuri 6 noiembrie	17:00	Paraclisul Sf. Icoane Portărița
Joi 7 noiembrie	17:00	Vecernie la Biserica „Sfinții Voievozi”
Vineri 8 noiembrie	07:00	Utrenia și Sfânta Liturghie
	11:00	Pomenirea celor adormiți
	17:00	Taina Sfântului Maslu
Sâmbătă 9 noiembrie	07:00	Sfânta Liturghie și pomenire
	17:00	Vecernie
Duminică 10 noiembrie	07:00	Utrenia și Sfânta Liturghie
	10:45	Program de bibliotecă

Darurile lui Dumnezeu

Un om se plânge de soarta lui și cârtea împotriva lui Dumnezeu: „Unora le trimite Dumnezeu multă bogăție, dar mie nu mi-a dat nimic”. Auzind acestea, un bătrân i-a spus: „Oare ești atât de sărac, cum te viaieți? Ți-a dat Dumnezeu tinerețe și sănătate?”. „Acestea, ce-i drept, mi le-a dat: cu puterea și cu sănătatea stau bine”. L-a luat bătrânul de mână dreaptă și l-a întrebat: „Ți-ai tăia această mână pentru o mie de lei?”. „Nu, nu mi-aș tăia-o”. „Dar stânga?”. „Nici stânga”. „Dar ai fi de acord să fii orb pentru zece mii de lei?”. „Doamne ferește! Pentru toți banii din lume, nu mi-aș da vederea”. „Vezi, a spus bătrânul, câte bogății ți-a dăruit Dumnezeu, iar tu te plângi?”.

Dragoste pentru mântuire

Trei călugări s-au dus la un bătrân încercat în viața duhovnicească și au început să se laude cu nevoințele lor. „Eu am învățat pe dinafară tot Vechiul și tot Noul Testament!”, a zis cel dintâi. „Ai umplut văzduhul de vorbe”, i-a răspuns bătrânul. Al doilea a început și el: „Eu, părinte, mi-am copiat toată Sfânta Scriptură!”. „Nici tu n-ai vreun folos din lucrarea ta”, i-a zis bătrânul. „Eu, părinte, fac minuni!”, a strigat al treilea. „Nici tu nu ai folos”, i-a spus bătrânul și acestuia, „fiindcă și tu ai alungat de la tine dragostea”. „Dacă vrei să vă mântuiți, să aveți dragoste și milă față de aproapele vostru”.

Să privim la noi

A fost odată un porumbel care își tot schimba cuibul, fiindcă nu putea să sufere mirosul neplăcut, acru, de care erau pătrunse cuiburile. Într-o bună zi, s-a plâns de asta unui porumbel bătrân și încercat. Acesta, după ce l-a ascultat, i-a zis: „La aminte, faptul că te tot muți dintr-un cuib în altul nu schimbă nimic, fiindcă mirosul care te supără atât de mult nu vine de la cuib, ci de la tine însuși!”.

Omul, ca și toate celelalte vietăți, este creat de Dumnezeu din iubirea sa infinită. Dar omul este doar o creatură și înțelepciunea sau puterile sale nici nu pot fi comparate cu cele ale Domnului. Însă, oamenii mândri păcătuiesc îndrăznind să creadă că nimic nu este mai presus de ei și că toate, mai devreme sau mai târziu, le sunt accesibile. Omul credincios știe, însă, că nu mintea și nici puterea, ci doar iubirea le poate cuprinde pe toate. **Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul Sfânt. Treime Sfântă, mărire Ție!**

† † † Fă-i prietenului tău bine, ca de rău să-l ferești, iar dușmanului tău fă-i bine, ca să poți să-l cucerești. † † †

La redactarea acestei foi religioase, se folosesc informații preluate din mijloacele de informare în masă ortodoxe: site-uri, publicații, reviste, ziare, cărți, știri.